

عنوان مقاله:

چرایی اهمیت تربیت در بعد دینی، اخلاقی و عقلی

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

صبا گله بان - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه علامه طباطبایی ارومیه

نگین مولایی - دانشجوی کارشناسی پیوسته آموزش ابتدایی دانشگاه علامه طباطبایی ارومیه

خلاصه مقاله:

اعتلای یک جامعه به این بسته است که بتواند همه استعدادها را با تواناییهای مختلف، در جهت های متفاوت مورد نیاز جامعه رشد دهد و تربیت نماید. هدف از این مقاله که با روش مروری نوشته شده است چرایی اهمیت سه نوع تربیت (دینی، اخلاقی و عقلانی) است. این سوال مطرح می شود که چه نیازی به تربیت دینی، اخلاقی و عقلانی می باشد؟ هدف تربیت دینی آن است که افراد جامعه را در فهم دین یاری رساند تا آنها بتوانند آگاهانه درباره آن بیندیشند. این کار زمانی ممکن است که اذهان و عواطف آدمی، درهای خود را به روی دین نبندند و تصور نشود که دین چیزی منسوخ و مطالعه آن فاقد ارزش است؛ چون انسان موجودی دارای شعور و اختیار و هدفمند است و تمام فعالیت های او و تمام تلاش های تربیتی باید در راستای هدایت انسان به سوی هدف نهایی او باشد، لذا هدف تربیت اخلاقی هم باید به سمت هدف نهایی خلقت انسان باشد؛ همچنین باید توجه داشت که تعلیم و تربیت در رایج ترین کاربرد خود بر عقلانیت یعنی پرورش اندیشه دلالت دارد. نتایج به دست آمده از تحقیق، بیانگر این است که اعتلای یک جامعه بسته به این دارد که آموزش و پرورش افراد را با همه استعداد ها و تواناییهای مختلف، در جهت های متفاوت مورد نیاز جامعه رشد دهد و انسانی متدین، باتقوا و فکور تربیت نماید.

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، تعلیم و تربیت، دین و اخلاق، تربیت عقلانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1494228>

